

РЕШЕНИЕ

№ 2912

гр. София, 15.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 16.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3439** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 233 Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба от Л. Л. Т. от Г. С. срещу заповед рег. № 3-47/31.03.2010 г., издадена от Н. С. „И. Л.” П. ДМОПС - М., с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в противоречие на административно-производствените правила и в нарушение на материалния закон. В жалбата се твърди, че заповедта е издадена извън срока по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР, както и в нарушение на административно-производствените правила, предвидени в чл. 229, ал. 1 от ЗМВР и чл. 237, ал. 3 от ППЗМВР. Жалбоподателят твърди, че наложеното дисциплинарно наказание е необосновано завишено, тъй като е неадекватно по тежест на стореното. Излага съображения за противоречие на оспорената заповед с материалния закон. Моли съда да отмени оспорения акт като незаконосъобразен. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. М, който поддържа жалбата по изложените в нея съображения и по допълнителни доводи, изложени в съдебно заседание. Претендира се присъждане на направените по делото разноски.

Ответната страна – Н. С. „И. Л.” П. ДМОПС - М., чрез процесуалния представител юрисконсулт Д, оспорва жалбата като неоснователна и излага подробни съображения за законосъобразност на оспорената заповед.

Административен съд С.- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От данните по делото се установява, че жалбоподателят Л. Л. Т. е заемал длъжността младши експерт в С. „И. Л.” П. Д. „М. О. П. С.” – М., категория Д.

От приложената с административната преписка по делото докладна записка рег. № А-16451/26.11.2009 г. от Н. С. „И. Л.” до директора на ДМОПС – М. е видно, че на 26.11.2009 г. Л. Т. не се е явил на работа, за което не е съобщил както на колегите си, така и на прекия си ръководител - Н. С. „И. Л.”. По делото е приложено писмено обяснение от служителя от 27.11.2009 г., в което във връзка с отсъствието си от работа на 26.11.2009 г. е посочил, че на същата дата се е явил на устен държавен изпит по наказателно-правни науки в СУ „К Охридски”. С оглед подготовката за държавен изпит заявил да му бъде разрешен платен годишен отпуск, но П. изготвяне на заявлението допуснал техническа грешка и вместо 6-дневен отпуск, посочил 5-дневен отпуск и съответно посочил, грешна крайна дата 25.11.2009 г., вместо 26.11.2009 г. Приложено е и писмено обяснение от Л. Т. рег. № А 16607/30.11.2009 г., в което лицето е изложило и допълнителни причини за отсъствието от работа на 26.11.2010 г. По делото е представена и докладна записка рег. № А-17338/14.12.2009 г. от Н. С. „И. Л.”, изготвена в резултат на извършената проверка във връзка с нарушение на служебната дисциплина от Лъчезар Т., в която е посочено, че служителят е бил в отпуск по болест от 12.11.2009 г. до 18.11.2009 г., а от 19.11. до 25.11.2009 г. в платен годишен отпуск. С докладната записка е направено предложение за налагане на дисциплинарно наказание на служителя, поради неявяването му на работа за 1 работен ден – 26.11.2009 г.

По делото е приложен заверен препис от заглавна страница, както и от 39 стр. от студентска книжка на Л. Т., в която е отбелязано явяването му на държавен изпит по наказателно-правни науки на 26.11.2009 г. Представено е и уверение от СУ „Климент Охридски” № 459/16.12.2009 г., от което е видно, че Л. Т. е дипломиран през м. декември 2009 г., посочени са и държавните изпити, които е положил, както и поставените оценки. Представен е болничен лист № 191/12.11.2009 г., издаден от д-р М Д на Л. Т. с диагноза „остър бронхит” за домашно лечение и отпуск от 12.11.2009 г. до 18.11.2009 г. /вкл./. Приложено е и заявление за ползване на платен годишен отпуск в размер на 5 работни дни, считано от 19.11.2009 г. до 25.11.2009 г. /вкл./. По делото от ответния административен орган са представени и доказателства за ползван платен и неплатен годишен отпуск от служителя, както и на отпуск по болест, а именно: заявление рег. № 0-364/04.12.2009 г., болничен лист № 3/03.01.2010 г., заповед за разрешаване ползване на неплатен годишен отпуск рег. № К-131/06.01.2010 г., заповед за прекратяване ползването на неплатен годишен отпуск рег. №

К-3069/17.03.2010 г.

С оспорената в настоящото производство заповед рег. № з-47/31.03.2010 г., издадена от Н. С. „И. Л.” П. ДМОПС - М., на основание чл. 224, ал. 2, т. 1, пр. 2, чл. 226, ал. 1, т. 3 от ЗМВР във вр. чл. 227, ал. 1, т. 3 от ППЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от 6 месеца. Дисциплинарно-наказващият орган е приел, че служителят е допуснал нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това, че на 26.11.2009 г. за времето от 08.30 ч. до 17.30 ч., не се е явил на работа в сградата на ДМОПС.

П. така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

П. служебно извършена проверка съдът констатира, че оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Н. С. „И. Л.”, съгласно чл. 228, т. 3 ЗМВР и в предвидената писмена форма – чл. 246, ал. 1 ППЗМВР.

Процедурата по издаване на обжалваната заповед е спазена. На служителя е била осигурена възможност и е дал писмени обяснения на 27.11.2009 г., както и на 30.11.2009 г. Следователно, спазена е императивната разпоредба на чл. 229, ал. 1 от ЗМВР преди налагането на дисциплинарно наказание служителят да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Видно от поставената върху обясненията резолюция, същите са били приети на 27.11.2009 г., съответно на 30.11.2009 г. от дисциплинарно-наказващия орган, поради което възражението на жалбоподателя, че обясненията не са взети и не са приети е неоснователно.

Обжалваният административен акт е издаден П. спазване на установените в чл. 225, ал. 1 от ЗМВР срокове. В заповедта е посочено, че нарушението е извършено на 26.11.2009 г. Съгласно чл. 223, ал. 1 ППЗМВР дисциплинарното нарушение се счита за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, разполага с достатъчно доказателства за извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В разглеждания случай нарушението следва да се счете за открито по см. на чл. 223, ал. 1 ППЗМВР от момента на изготвяне на описаната по-горе докладна записка рег. № А-17338/14.12.2009 г., съдържаща предложение за налагане на дисциплинарно наказание „порицание” на служителя. Считано от 15.12.2009 г. е започнал да тече двумесечният срок по чл. 225, ал. 1 ЗМВР. Съгласно чл. 225, ал. 3 ЗМВР сроковете по ал. 1 не текат, когато държавният служител е в законоустановен отпуск или му е наложена мярка за неотклонение задържане под стража или

домашен арест. Видно от приложените по делото доказателства, служителят е ползвал платен годишен отпуск на 30.12.2009 г. - 1 работен ден, отпуск по болест от 03.01.2010 г. /неделя/ до 04.01.2010 г. /вкл./ - 1 работен ден, както и неплатен годишен отпуск считано от 05.01.2010 г. до 15.03.2010 г. Следователно, 2-месечният срок по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР е започнал да тече от 15.12.2009 г. и е продължил до 29.12.2009 г., когато е прекъснат поради ползване на платен и неплатен годишен отпуск до 15.03.2010 г. Дисциплинарното наказание е наложено с процесната заповед на 31.03.2010 г., т.е. преди изтичане на преклузивния срок по чл. 225, ал. 1 от ЗМВР. Спазен е и срокът по пр. 2 от ал. 1 на чл. 225 от ЗМВР – наказанието е наложено и не по-късно от една година от извършването му.

В обжалваната заповед се съдържа точно описание на дисциплинарно нарушение, за което е наложено дисциплинарно наказание – посочени са мястото, времето и обстоятелствата, П. които административният орган счита, че е извършено нарушението. Дисциплинарно-наказващият орган е приел, че служителят е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това, че на 26.11.2009 г. за времето от 08.30 ч. до 17.30 ч., не се е явил на работа в сградата на ДМОПС.

С оглед събраните по делото доказателства и съобразно изложените в оспорения акт мотиви по отношение на констатираното дисциплинарно нарушение на служебната дисциплина, настоящият съдебен състав намира, че заповедта е издадена в противоречие с разпоредбите на материалния закон, поради следното:

Съгласно чл. 227, ал. 1, т. 3 от ППЗМВР дисциплинарно наказание "порицание" се налага за неявяване на работа за един работен ден без уважителни причини. По делото е безспорно доказано и не се оспорва от страните, обстоятелството, че на 26.11.2009 г. жалбоподателят Т. не се е явил на работа и не е ползвал платен годишен отпуск или отпуск по болест. Безспорно доказан, с оглед на събраните по делото писмени доказателства и доколкото не се оспорва от страните, се явява и фактът, че на същата дата служителят се е явил на държавен изпит по наказателно-правни науки в СУ „К Охридски“. В конкретния случай, дисциплинарно-наказващият орган не е обсъдил и преценил, доколко явяването на държавен изпит за завършване /дипломиране/ на висше образование, специалност „право“ не представлява уважителна причина. Следва да се вземат предвид и писмените обяснения на служителя за допуснатата техническа грешка П. подаване на заявление за ползване на платен годишен отпуск за периода от 19.11.2010 г. до 25.11.2010 г., вместо до 26.11.2009 г. Видно от приетите по делото писмени доказателства, Т. е ползвал платен годишен отпуск до датата на полагане на държавния изпит - 26.11.2010 г., когато е следвало, но не се е явил на работа, за да положи държавния си изпит. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че полагането на държавен изпит от служителя в деня, в който не се е явил на работа, представлява уважителна причина, по смисъла на чл. 227, ал. 1, т. 3 от ППЗМВР, наличието на която е отрицателна предпоставка

за налагане на дисциплинарно наказание „порицание” за констатираното неявяване на работа за 1 работен ден.

По изложените съображения, оспорената заповед рег. № з-47/31.03.2010 г., издадена от Н. С. „И. Л.” П. ДМОПС – М. се явява незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена. По делото не са представени доказателства за направени от жалбоподателя разноси по воденето му, поради което такива не следва да бъдат присъждани със съдебното решение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд С. – град, I отделение, 18-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед рег. № з-47/31.03.2010 г., издадена от Н. С. „И. Л.” П. ДМОПС – М., с която на Л. Л. Т. е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: